

Largo

Szeroko

Jedno z najwolniejszych temp muzycznych, szybsze tylko od [grave](#). *Largo* może mieć charakter poważny, ale często bywa łagodne, nastrojowe, wręcz pogodne. Często w utworach w tym tempie występują bardzo drobne wartości rytmiczne: tempo jest powolne, ale ruch szybki – i to właśnie decyduje o nastroju. Pięknym przykładem jest *Largo* (napisane w tonacji *E-dur*) z *III Koncertu fortepianowego c-moll* [Ludwika van Beethovena](#).

Larghetto (czyta się: *largetto*, z wyraźnym podwójnym „t”) jest zdrobnieniem od *largo* i jest nieco szybsze. *Larghissimo* (*largissimo* z podwójnym „s” oraz „i” czytany oddzielnie od „s”) jest z kolei wolniejsze – nie tylko od *largo*, ale nawet od *grave*. Byłoby więc tempem najwolniejszym, ale jest tak rzadko stosowane, że za najwolniejsze należy uznać jednak *grave*.